

op. Det var med Hensyn til Kanonanshaffelsen. Det ærede Medlem sagde, at han vilde ikke blande sig ind i det Tekniske. — Ja, jeg skal mene, at det var ogsaa den merkantile Del af Kanonanshaffelsen, men maatte dog gjøre opmærksom paa, at det muligvis kunde være uirrigt udelukkende at bestille vort Skytis paa eet Sted, naar alle vore Forsvarsforanstaltninger vare rettede mod een Magt. Jeg maa nedlægge en bestemt Indsigelse mod denne Ytring. Danmarks Forsvarsforanstaltninger ere rettede derhen, at Landet kan være i Stand til at forsvare sin Neutralitet og sin Selvbestemmelsesret, men Diet er ikke rettet paa Forsvarsforanstaltninger hverken mod den ene eller den anden Magt. — Det ærede Medlem kom i sit Forsvar igjen tilbage til Seilbriggen, hvorfor jeg havde ladet den falde, hvorfor jeg ikke havde taget Sagen op paa Finantslovsforslaget for i Aar. Han sagde, at det var jo muligt, at Stemningen kunde være en anden i Aar; det var jo muligt, at man havde sagt Nei af de eller de Grunde, og at jeg kunde oplyse Udvalget og Thinget om, at Hensigten vilde ikke naas, naar man stillede visse Fordringer. Jeg tror, at jeg har opfattet Finantsudvalget isjor meget rigtigt, og jeg er fuldkommen overbevist om, at naar jeg i Aar var fremkommen med Forlangende om en Bevilling til Anskaffelse af en Seilbrig, anvendelig paa den Maade, jeg forlangte isjor — og det er den eneste Maade, hvorpaa jeg vil anvende den, var Svaret blevet det samme som isjor, at man havde negtet mig den. — Da jeg før havde Ordet og omtalte de Behovdelfer, som det ærede Medlem rettede mod Marinens Administration, fordi den ikke fremmede Nyanskaffelser og Nybygninger under Marinen i tilstrækkelig Grad, glente jeg en Udtalelse af det ærede Medlem. Det var en Udtalelse, som angik Bygningen af „Helgoland“. Allerede i 1872, sagde det ærede Medlem, var Marinebestyrelsen betænkt paa at bringe et saadant Skib i Forslag, men da Marinebestyrelsen fik Bevillingen i Sessjonen 1874—75, vare Tegningerne til Skibet ikke færdige. Hvorfor havde man ikke benyttet Tiden fra 1872 til at gjøre denne Skibstegning færdig. Nu er det virkelig meget vanskeligt her at gjøre de forskjellige Fordringer, der fremkommer, tilpas. Det ærede Medlem forlanger, at man skal fastslaa Planerne og Tegningerne til et Pantsereskib, en Bygning, som dengang var og endnu er underkastet evige Forandringer og evige Fremskridt. Han forlanger, at den skal man fastslaa 2—3 Aar før, man veed, at man kan faae Bevillingen, og i Dag have vi hørt fremsætte Indvendinger mod Ministeren, fordi han forlangte Bevilling til Artilleri 2 Aar, før han skulde bruge det. Man siger: Vent et Aar endnu og se, om der ikke fremkommer Forbedringer paa Artilleriets Omraade, som faa med Forlangendet! Det er jo aldeles utvivlsomt, at naar man vil skride til Bygningen af et Pantsereskib og henvender

sig til en Repræsentation om at faae Bevilling dertil, skal man udsætte at tage endelig Beslutning om Skibets Bygning saa længe som muligt. Det er allerede tidligt nok, at man er nødsaget til, for at Sagen kan ligge klar for Repræsentationen, at fastslaa det et Aar eller halvandet, før Bevillingen bliver givet.

Navn: Det er ikke for at fortsætte Diskussionen med det ærede Medlem for Alborg Amts 2den Valgkreds, at jeg har begjæret Ordet igjen; jeg skal blot med Hensyn til Paabegyndelsen af „Helgoland“ tillade mig at henvise til de Oplysninger, der ere givne fra Marineministeriets Side. Det er kun to Spørgsmaal, som jeg vilde tale om, det ene er med Hensyn til „Helgolands“ Bygning; der har Ordsværen ligesom ogsaa Flertallet af tidligere Finantsudvalg stadig sagt, at naar dette Skib først var blevet paabegyndt, skulde dets Bygning fortsættes med al Kraft, og det Samme er gjentaget i Finantsudvalgets Betænkning i Aar; der siges, at det er Flertallets Opfattelse, at Bygningen af dette Skib bør fremmes saa hurtigt, som de forhaandenværende Omstændigheder maatte anbefale; jeg skal strax fortsætte med, hvad der staar videre, men uagtet denne Udtalelse negtes det dog at bevilge 500,000 Kr., som Marineministeren anser nødvendige for at fortsætte Bygningen med al den Kraft, Værket kan udfolde. Grunden til denne Negtelse siges at være for det Første det, at man mener, at man ikke bør bestille Artilleriet endnu, idet man bør tage under fornyet Overveelse, om man ikke, i Stedet for at bestille Kruppske Bagladekanoner, dog skulde, henset til de senere Erfaringer, paany tage det Spørgsmaal under Overveelse, om man dog ikke skulde blive ved Forladekanonerne. Jeg kunde nok ønske lidt nærmere Forklaring om Udvalgets Mening med disse senere Erfaringer, thi hvis der skal henvises til det Faktum, at Armstrong er den, der for Tiden har bygget den største Kanon, saa beviser dette ikke i fjerneste Maade Noget med Hensyn til den relative Fortrinlighed af Krupps og Armstrongs Kanoner, men dette skal jeg ikke videre gaa ind paa. Jeg vil blot, uagtet det væsentlig kun er en Gjentagelse af, hvad den høitærede Marineminister har sagt, gjøre opmærksom paa, at det Spørgsmaal maa betragtes som fastslaaet for „Helgolands“ Bedkommende, hvorledes dets Artilleri skal være, vel at mærke, naar man ikke i Stedet for et Skib, der har en saa stærk Armering, som dets Størrelse tillader, vil have et Skib med en forholdsvis svag Armering. Jeg maa maaske gentilkalde i Erindringen, at de meget svære Forladekanoner, som ogsaa den høitærede Minister sagde, kunne ikke betjenes uden ved et meget kompliceret hydraulisk Apparat, som blandt Andet fordrer Plads. Da nu den Bestemmelse er tagen for „Helgolands“ Bedkommende, at den største Kanon, som den har, og som veier henved 37 Tons, ligesom alle